

Forældrenævn Silkeborg's (FNS) høringsvar vedrørende mulighedskataloget

Hvorfor høringsvar fra FNS!

FNS er en interesseorganisation, som kun har ét formål; nemlig at varetage interesser for børn i Silkeborgs dagtilbud i alderen 0-6 år.

FNS har mange forældre bag sig

FNS repræsenterer både institutionsbørn og dagplejebørn i hele Silkeborg Kommune

FNS har en klar forventning om at blive hørt i vores egenskab af seriøs interesseorganisation

FNS vil i dette høringsvar ikke forsøge, at finde forklaringer på hvordan det kunne ende så galt. Men i stedet forholde os til det faktum, at besparelserne rent faktisk skal finde sted her i Silkeborg Kommune

Vi kan ikke gå med til de besparelser, som mulighedskataloget lægger op til!

Det kunne lyde som en god idé, at Silkeborgs politikere bad de enkelte kommunale forvaltningsområder finde besparelser på netop deres område. Men var det nu også så god en idé? Er det ikke i stedet et udtryk for at man ikke tør gå ind i en prioriteringsdiskussion! At hver forvaltningsområde skulle finde besparelser, mener vi i bund og grund er ansvarsforflytning

Mulighedskataloget blev dog lavet og vi vidste jo alle godt, at det ville være et *sparekatalog* – men, at kataloget ville være så ubehagelig læsning, kom bag på både FNS, BUPL og mange andre.

De besparelser, som vi har mulighed for at pege på, som værende mindst betydende, vil være ganske få målt både i antal og besparelseskroner.

Vi vil derfor slå fast, at FNS på ingen måde kan være med til at udpege besparelser, som sænker serviceniveauet på dagtilbudsområdet i en sådan grad, at det dels kompromitterer dagtilbudsloven og ydermere kan være direkte skadelige for vores børn.

Generelt er det vanskeligt at se, hvordan Silkeborg kommunes daginstitutioner, med de foreslåede besparelser i fremtiden skal kunne leve op til dagtilbudslovens formålsparagraf og kommunens egen målsætning.

Mulighedskataloget angiver ud for hver besparelse, hvilken konsekvens besparelsen vil give for borgerne/brugerne. Disse konsekvenser vil vi i det følgende søge, at uddybe nærmere – altså angive yderligere konsekvenser (både kort- og langsigtede), som ikke umiddelbart fremgår af mulighedskataloget

Gennemgang af de enkelte punkter fra B5 til B14

De konsekvenser, som i forvejen står i mulighedskataloget, vil kun i mindre grad fremgå af det følgende. Vi angiver i stedet de yderligere konsekvenser, som besparelserne vil have. For sammenhængens og forståelsens skyld, vil vi dog i nogle tilfælde gentage, hvad der allerede står i mulighedskataloget

B5: Lukke tre mindre børnehaver

I dagtilbudslovens §1 fremgår det, at kommunen skal tilbyde familierne fleksibilitet og valgmuligheder ift. dagtilbuddet således, at familierne så vidt muligt kan tilrettelægge familie- og arbejdsliv efter familiens behov og ønsker. Ved at fjerne en række mindre institutioner og fordele børnene ud på større institutioner, fjerner man en del af den divergens i dagtilbuddet som loven lægger op til. Nogle forældre tilvælger de mindre institutioner, da deres børns udvikling tilgodeses bedst i mindre og for dem trygge rammer. Mange børn og forældre vil således opleve stor utryghed ved at skulle være et nyt og større sted. I den sidste ende kan det kompromittere det enkelte barns udviklingspotentialer. Når børnene skal gå i børnehaven udenfor det skoledistrikt, hvor de efter børnehaven skal starte i skole, kan det for nogle børn have konsekvenser for opstarten og trygheden i skolen. Vi kan på den baggrund ikke acceptere denne løsning.

B6: Reducere udgifter til beskæftigelsesmaterialer

Kan vi til nød gå med til, men det er uhyre vigtigt, at aktivitetsniveauet ikke bliver så lavt, at der reelt bliver tale om rå-pasning af børnene uden pædagogisk udvikling og understøttelse. Børnene har stort behov for stimuli i form af både gode udviklende materialer, men i særdeleshed i form af kulturelle tilbud og ture ud af huset. Netop de kulturelle udtryksformer og værdier er således også beskrevet i dagtilbudslovens §8 som en del af institutionens pædagogiske lærerplan. Børneopbevaring kan desværre blive konsekvensen af disse besparelser. Det kræver stor omtanke og omhu, at forvalte hvor der præcist skal spares for at børnene fortsat udvikles socialt/kulturelt.

B7: Fælles feriepasning i uge 28

Kan vi ikke acceptere. Feriepasningen (læs: nød-pasningen) har allerede inden de nævnte besparelser nået et niveau, hvor der er alt for mange negative konsekvenser for børn/forældre.

Et antal lukkedage er da også direkte i modstrid med Regeringens intentioner om fleksibilitet internt i familien og ift. arbejdsmarkedet. For det første vil vi understrege, at nød-pasning for os ikke er et reelt alternativ. At sende sit barn af sted til en fremmed institution med fremmede børn, fremmede voksne og en helt anden pædagogisk hverdag er noget enhver forælder vil forsøge at undgå. Dernæst vil det være forbundet med utryghed for barnet og endelig er det ikke foreneligt med dagtilbudslovens formålsparagraf (§7). Derudover er der flere problemer forbundet med denne løsning. Flere forældre vil få et reelt problem med at transportere deres børn til pasning langt fra hjemmet. Endvidere vil endnu flere forældre opleve en fastlåsnings af deres ferie. Dette går markant ud over familiens interne fleksibilitet, idet man jo ikke altid selv bestemmer, hvornår man kan tage ferie på sin arbejdsplads. Konsekvensen kan være, at far og mor i stor udstrækning ikke kan holde ferie samtidig med deres børn/barn. Behovet for ferie som familie er naturligvis stort, når mor og far begge er på arbejdsmarkedet og familiestrukturen "slåes" herved i stykker mange uger om året på grund af de mange lukkedage. Det er naturligvis ikke acceptabelt at forværre dette problem med flere lukkedage.

Endelig medfører lukkedage og lukkeuger også en "skjult" forringelse af normeringen, idet de fastlagte normeringstal almindeligvis tager udgangspunkt i, at der nogle dage er lavt fremmøde. Endelig taler vi ikke kun om en forringelse for de berørte forældre og børn. Også erhvervslivet rammes af denne forringelse, som giver langt mindre fleksibelt personale. Sidst men ikke mindst, kan forslaget have endog meget negativ indflydelse på kommunens tilvækst af institutionssøgende børnefamilier og dermed reelt betyde et forringet skattegrundlag.

B8: Reduktion af personale i særlige børnehavetilbud

Kan vi ikke acceptere. En besparelse på dette område, føler vi også er i direkte modstrid med dagtilbudslovens formålsparagraf. Det er lige før at selve besparelestypen taler for sig selv; "lad os spare nogle penge på de svageste og lad dem i stikken indtil de får endnu større problemer efterhånden som de vokser op..."

Børn med problemer skal naturligvis hjælpes så tidligt som muligt, så deres problemer senere i opvæksten bliver færrest mulige. Kommunen vælger (kræver), at børn med særlige behov skal have dækket disse

behov i Silkeborg kommune og ikke sendes til andre og bedre pasningstilbud udenfor kommunen. Når dette er holdningen, så skal tilbuddet naturligvis også være i orden her i kommunen. Der vil jo også være økonomisk ræson i at lave gode tilbud til børn med særlige behov tidligt i forløbet, idet der herved er større sandsynlighed for, at fremtidige problemer senere i opvæksten og yderligere kommunale udgifter undgås.

B9: Nedlægge kulturelle tilbud

Argumentationen i mulighedskataloget lyder; når der alligevel skal være færre personale ressourcer tilstede for børnene, så vil der alligevel ikke være personale nok til at varetage disse kulturelle tilbud. Det kalder vi dårlig argumentation. Vi har svært ved at se, at nedlæggelse af kulturelle tilbud kan frigøre personaletimer og give besparelser. Børnene har stort behov for netop disse kulturelle tilbud for at undgå rå-pasningssituationen. Se endvidere argumentation under B6

B10: Reducere ressourcer til udearealer

Kan vi gå med til i et lille omfang. Legepladser og legeredskaber vil ikke blive fornyet og nuværende vil blive mindre vedligeholdet. Vores frygt er naturligvis, at den mindre vedligeholdelse og manglende udskiftning på legepladser vil blive årsag til ulykker og tilskadecomster – fordi tingene ikke overholder sikkerhedsreglerne. Det er derfor en selvfølge, at vedligeholdelse og udskiftning skal ske, når det er nødvendigt for sikkerheden på den enkelte legeplads. Kan dette ikke loves/overholdes, er vi naturligvis imod denne besparelse.

B11: Reducere udgifter til ledelse og pædagogisk udvikling med 20%

Kan vi ikke acceptere. Ændringer af strukturer kræver tid til planlægning og forberedelse. Besparelsen er lille. Besparelsen virker nok på den korte bane, men på lang sigt kan de decentrale leders mangel på sparring og støtte skabe problemer. Man kan dog i stedet vælge over en længere årrække, at kigge nøjere på netop den 4-delte opsplitning af kommunen. Der kan på lang sigt være muligheder for endog store besparelser med en god implementering af ændringerne på ledelsesniveau. I forhold til den pædagogiske udvikling, så ser vi som forældre netop en fordel i, at personalet får mulighed for via kurser at opkvalificere sig selv. En reduktion på dette område vil lamme den pædagogiske udvikling.

B12: Generelt lavere uddannelsesniveau

Kan vi ikke acceptere. Vi er nødt til at fastholde den høje faglighed i faget børnepasning. Vi kan ikke acceptere, at pasningen af vores børn fremover skal varetages af mindre eller slet ikke uddannet personale. Flere ufaglærte, studerende mv., skal ikke være dem som "opbevarer" vores børn fx i ydertimerne morgen og eftermiddag, bare fordi de er billig arbejdskraft. Den løsning dur simpelthen ikke. Det vil uden tvivl samtidig betyde, at dagtilbuddene ikke kan overholde Børne- og Ungepolitikken.

B13: Reducere tilsyn og pædagogisk udvikling i dagplejen med 20%

Kan vi ikke acceptere. Dagplejen i Silkeborg har en høj grad af faglighed. Det er et fantastisk godt tilbud, at dagplejere åbner deres hjem for at varetage pasning af vores børn. Det høje faglige niveau skabes netop ved, at de enkelte dagplejere uddannes og udvikles til fortsat at yde en rigtig god pasning af vores børn. Dagplejekonsulenter er netop garanter for, at hver enkelt dagplejer aldrig bør føle sig alene. Man skal her tænke på, at dagplejehjemmet reelt set er en ene-arbejdsplads, med behov for sparring både med andre dagplejere og i særdeleshed med dagplejekonsulenterne. Skæres der i konsulenttimerne, så skæres der samtidig på fagligheden i dagplejen. På samme måde, som under pkt. B12, så kan det ikke accepteres, at man i dagplejen med vilje vælger at gøre uddannelsesniveaulet mindre.

B14: Reducere personaleressourcer i daginstitutioner med 20%

Dette pkt. er nok det mest diskuterede og omfangsrige af alle besparelsesforslagene. Forslaget kan vi under ingen omstændigheder acceptere. Det er fuldstændigt utænkeligt, at reducere personaleressourcerne med hver 5. pædagog. Det svarer – jf. BUPL – til at hver eneste stue skal undvære én pædagog fremover.

Kommunens egne beregninger viser, at der allerede med de nuværende normeringer, en stor del af dagen kun ofte er én ansat til 20-22 børn.

FNS er fuldstændig uenig i, at der skal spares på normeringerne. Det er med vores øjne fuldstændigt utænkeligt.

Med disse besparelser i tankerne, er vi ikke bange for at citere professor Dion Sommer: "Politikerne skader børnene. Politikerne ved ikke hvad de piller ved – de har et vidensproblem. Børnene har to udviklingsrum: familierne og institutionerne. Når det ene ikke fungerer, så rammes det andet. Med andre ord; hvis der ikke tilbydes ordentlig pasning/udvikling af vores børn i dagtilbud – så kan/vil det skade familierne.

Politikerne skal være opmærksomme på, at vi forældre har brug for institutionerne, men vi er samtidig bange for at de skader vores børn. Det er ikke problematisk at børn passes udenfor hjemmet, men dagtilbud og hjemmet skal indgå i et harmonisk samspil. Men forholdene i institutionerne er blevet så dårlige, at de ikke længere nødvendigvis er gavnlige for børnene" – citat slut.

Børnepsykologen Ditte Winther Lindquist udtaler at; "pædagogisk arbejde kræver viden, kompetencer og en ro, som der i forvejen ikke er nok af i institutionerne i dag" – citat slut. Med 20% besparelser i vente, bliver dette uforholdsmæssigt forværret.

Selvom vi i Silkeborg (og i Danmark i det hele taget) ikke har standarder for normeringer i daginstitutionerne, så ved nok både forældre, pædagoger og politikere når den nedre grænse er nået – og det er den NU.

Mulighedskataloget beskriver også de uhyggelige konsekvenser af en sådan besparelse; bl.a. at der bliver mindre tid til at give børnene omsorg og støtte og sikre dem et godt selvværd. Dagtilbudslovens mest centrale del vil ikke kunne overholdes.

Endelig kan man med en så kraftig reduktion i personalenormeringen risikere, at øge sygdomsfrekvensen blandt de ansatte, men også problemer med hurtigere nedslidning og manglende rekruttering af kvalificeret personale kan blive direkte konsekvenser.

Lektor ved Danmarks Pædagogiske Universitetsskole Grethe Kragh-Müller udtaler; "at pædagogerne har en lang række opgaver at varetage end at være sammen med børnene. De skal lave årsplaner, lærerplaner, arbejdsmiljøvurderinger, ferieplaner, kriseplaner osv. Det nytter ikke, at man i sin iver efter at indføre lærerplaner (og kræve dokumentation for disses udførelse) pålægger pædagogerne så mange opgaver, at de ikke har tid til at være sammen med børnene" – citat slut.

Det er måske her, at man som politiker skal træde i karakter og beslutte hvad der er vigtigst; god pasning og gode relationer imellem børn og voksne ELLER at afkræve dokumentation for at pasningen er god.

Når nu de ansatte både skal agere pædagoger OG administratorer, så er man nødt til at fastholde normeringerne.

Konklusion:

FNS forventer, at dette høringssvar læses og tages nøje til efterretning

FNS har valgt ikke at foreslå andre kommunale områder, hvorfra pengene kan spares i stedet for på børneområdet – det må og skal være en politisk opgave.

Vi vil dog påpege et par enkelte - for os forældre – helt indlysende og provokerende kommunale udgifter som står i skærende kontrast til de foreslåede besparelser/foringelser på børnepasningsområdet; fx varme under græsset på stadion, udgifter til forundersøgelse fsva. multiarena og andre lignende store udgifter. Politikerne bør oftere vurdere om den slags opgaver rent faktisk kan betragtes, som et kommunalt anliggende.

FNS føler sig provokeret af langt de fleste af besparelsesforslagene. Hver enkelt byrådspolitiker kunne jo selv vise vejen og vælge at vederlaget for byrådsarbejdet nedsættes med mindst 20% - provokerende ja, seriøst måske –men uden tvivl ville det have en høj signalværdi overfor borgerne i Silkeborg Kommune.

FNS kan på ingen måde gå med til de store og mange besparelser. Der er ikke kun tale om serviceforringelser, men i høj grad tale om besparelser, som vil skade vores børn i deres nuværende situation og opvækst.